

Bizim Türküler

Çayda çıra olur döner ha döner
Gün gelir yürekte ateştir yanar
Gâh göklere çıkar, gâh yere iner
Ay ile yıldızdır bizim Türküler.

Ağlayan gelinin duvağı onda
Köpüren sellerin savağı onda
Koskoca dağların kovağı onda
Kervana yol olur bizim Türküler.

Sararan sonbahar yaprağı gibi
Kan veren şehidin toprağı gibi
Karanlık gecenin şafağı gibi
Zulmete ışıktır bizi Türküler.

Beşikte balayı uyutan o dur
Yürekte hasreti soğutan o dur
Âlemde başları dik tutan o dur
Ar ile namustur bizim Türküler.

Davul sesin verir, zurnaysa inler
Gökte melek yerde huriler dinler
Yüzü al duvaklı taze gelinler
Giderken sır olur bizim Türküler.

Bir üveyik kalkar, bir turna iner
Bir avcı evsinin ardına siner
Bir tetik düşünce kaç yuva söner
Canı candan alır bizim Türküler.

Hikâyeler onda masallar onda
Çok az kavuşmaya varılır sonda
Goncalar açıp da gül olduğunda
Bülbüle har olur bizim Türküler.

Yemene gidip de gelmeyenlerin
On beşlik olup da ölmeyenlerin
Vuslatı yaşayıp bilmeyenlerin
Muradına sestir bizim Türküler.

Şair kalem alıp yazdığı zaman
Âşık deyişeti dizdiği zaman
Mızraplar tellerde gezdiği zaman
Kalemdir, kelamdır bizim Türküler.

Gurbetten sılaya yanık mektuptur
Çoğu kez okunmaz hep unutulur
Ya son söz yahut da vasiyet olur
Bazen de selamdır bizim Türküler.

Gâhi aşk bulursun gâhi hasreti
Bazen de yürekte olan niyeti
Diyeceğim şudur, sözün özeti
Kendine âşıktır bizim Türküler

